

האיה והכומר

וו. בינגליי "ביוגרפיה של חיות" 1802
מתוך א.לאנג "סיפורים על חיות" 1914

לפני כמאה וארבעים שנה כומר צרפתי
קיבל במתנה ציפור חומה-אפורה
שנתפסה במלכודת מיועדת לחיות
אחרות. הציפור הייתה פראית
ותוקפנית והאיש שהביא אותה לא ידע
עליה דבר.

הכומר מיד הכיר כי זו איה והחליט
לנסות ולביית אותה. הוא החזיק את
הציפור בכלוב והגיש לה אוכל רק ביד
שלו. ואחרי מספר שבועות הציפור
נעשתה שקטה יותר ולמדה להכיר
אותו. אזי הכומר חשב שיוכל לתת לה

קצת יותר חופש, קשר את כנפיה כדי
שלא תוכל לעוף והוציא אותה לגינה.
הציפור נהנתה להיות שוב בשטח
פתוח וקפצה בין הצמחים אך
כשנעשתה רעבה הגיעה מהר אל
הכומר כדי שהאכיל אותה.
במשך הזמן הציפור נראתה כאילו
מחבבת את בעלה והוא חשב שניתן
יהיה לשחרר אותה לגמרי. הוא פתח
את קישורי הכנפיים, תלה שלט עם
שמו על צווארה ופעמון קטן לרגלה.
לאכזבתו הרבה הציפור מיד פרשה את
כנפיה ועפה ליער הקרוב, למרות
קריאות שלו. הוא האמין, מובן, שהיא
עזבה לתמיד וחזר לעיסוקיו. אך
להפתעתו כעבור זמן מה שמע רעשים
מוזרים בכניסה לביתו. כשפתח את

על השולחן בזמן שהכומר אכל
ולפעמים באה לשפשף את ראשה
בכתף שלו תוך קריאות חיבה. לפעמים
גם ליוותה אותו כשהוא רכב על סוסו.
במשקו של הכומר היו גם חיות אחרות
- ברווזים, תרנגולות, חתולים וכלבים.
האיה לא ניסתה לטרוף או לתקוף
אותם ולפעמים גם התרחצה ביחד עם
הברווזים בשלוליות, וכשבשמיים הופיע
נץ או טורף אחר תקפה וגירשה אותו.
הכומר עשה גם ניסויים כדי להכיר טוב
יותר את התנהגותה. יום אחר זרק
חתיכת בשר נא למקום בו ישבו
חתולים אחדים. אחד החתולים תפס
את הבשר והתחיל לברוח אתו, ויתר
החתולים אחריו. האיה שראתה זאת
מענף העץ התנפלה על החתול ותקפה

הדלת ראה את האיה שלו מותקפת על
ידי חמש אחרות, שקינאו כנראה בשלט
נחושת ובפעמון וניסו להוריד אותם
ממנה. הציפור המבויתת עפה חזרה
לביתה, שם הרגישה בטוחה יותר.
אחרי ההרפתקה ביער האיה לא

הרחיקה הרבה מהבית והופיעה כל
לילה כדי לישון על אדן החלון. במשך
הזמן נעשתה גם חצופה יותר וישבה

פעמיים ובירייה אחת הרג את השועל
ובשנייה פצע את כנף הציפור, שלמרות
הכנף השבור הצליחה להסתתר בין

אותו בטפריה כל כך חזק שהוא נאלץ
לעזוב את הבשר. מיד חתול אחר חטף
את הבשר, אך גם הוא לא החזיק אותו
זמן רב. גם כשכל ארבע החתולים
תקפו את הציפור ביחד, האיה לא
ויתרה והבשר נשר לה בסוף.

האיה של הכומר התפרסמה בכל
הסביבה. היא שנאה צבע אדום כאילו
הייתה פר. כאשר ראתה איכר חובש
כובע אדום הייתה עפה עליו ומורידה
אותו מראשו. היא נהגה גם לחטוף
מראשים פיות נוכריות שהיו נהוגות
בשנים האלה, ועצים רבים בסביבה היו
מקושטים, כמו בפירות מוזרים, בפיות
נוכריות ובכובעים,
אחד משומרי היער ראה פעם ציפור
טרף שתקפה שועל. הוא מיד ירה

שיחים. שומר היער שמע צליל הפעמון
והבין שהייתה זו האיה של הכומר,
שעליה ידעו כולם בסביבה. הוא הלך
מיד אל הכומר וסיפר מה קרה. הכומר
יצא ליער אך למרות שצפצף את
הסימנים הרגילים שלו לא שמע כל
תגובה ולא מצא את הציפור. רק אחרי
שבוע נשמע תגובה כלשהי והכומר
מצא את האיה שלו, שהצליחה לקפץ
עם כנף שבורה כמעט מחצית הדרך
הביתה. היא הייתה מורעבת וחלשה
אך אחרי טיפול של כמה שבועות חזרה
למצבה תקין ויכלה להתעופף כמו
קודם.